Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ὑψιβρεμέτην Δία* (βεβαίως καὶ εἰς γραμματόσημα εἰμπορεῖς νὰ στέλλῃς τὸ ἀντίτιμον, ὅταν εἶναι μικρότερον δραχμῆς·) ***Μαρμαρωμένον Βασιλῆᾶν*** (ἔδειξα τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, ὁ ὁποῖος σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις περὶ τῶν «Ἀθηναϊκῶν Ἐπιστολῶν»·) ***Μ. Δ. Μ.*** (οἱ περὶ ὧν ἐρωτᾷς δὲν εἶνε συνδρομηταί· κ' ἐγὼ πάντοτε σ' ἐνθυμοῦμαι· περιμένω τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν Κέρκυραν.) ***Μέγαν Ἀλέξανδρον*** (ἔστειλα·) ***Φίλην τῶν Ζώων*** (εὖχομαι καλὴν διαμονήν·) ***Χιονισμένον Αἶνον*** (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν·) ***Μαργαρίταν τῆς Ἀκροπόλεως*** (ἡ ἐπιστολή σου ὡραιοτάτη· 5 λεπτὰ κάμνουν 10 παράδες·) ***Ἀνθισμένην Ἀμυγδαλιάν*** (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ περιμένω·) ***Ἐλένην Α. Μ.*** (ἔστειλα·) ***Μικρὸν Μουσικὸν*** (ἔστειλα·) ***Τέκνον τῆς Ἐρήμου*** (νὰ τὰ διαβάζω, ναί· νὰ τὰ δημοσιεύω, ὄχι· τὸ ἀπαγορεύει ὁ Κανονισμός· τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται·) ***Ξεπεσμένον Λόρδον*** (ἔστειλα ἐκ νέου·) ***Ἑλληνικὴν Φιλολογίαν*** (ὅταν εἶνε πάρα πολὺ καλά, δημοσιεύονται κατὰ προτίμησιν·) ***Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας*** (ἐννοεῖται ὅτι εἰμπορεῖς νὰ στείλῃς ἀπὸ τώρα τὴν συνδρομήν σου διὰ τὸ 1909· μοῦ κάμνεις μάλιστα καὶ χάριν, διότι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους συσσωρεύονται τόσαι ἐγγραφαὶ καὶ γίνεται τόση φασαρία . . .) ***Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν*** (ἔστειλα· γράφε μου λοιπόν!) ***Κίρκην*** (βεβαίως, εἰμπορεῖς·) ***Κρυσταλλιασμένο Δάκρυ*** (δεκταί·) ***Ἀρχοντα τῆς Χίου*** (ἔστειλα ἐκ νέου·) ***Ταπεινὸν Κύριον*** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *26 Αὐγούστου*, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ὁ κάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ ***Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 9 Σεπτεμβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 19 Σεπτεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου.***

377. Λεξίγριφος.

Ἀνὴρ τῆς παλαιᾶς Γραφῆς
Ἑνοῦται μ' ἀναφορικόν·
Καὶ τῆς Αἰγύπτου παρευθὺς
Γνωστόν τι γίνεται φυτόν.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Γλυκὸ Χαμόγελο

378. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Α καὶ βάλε Ε
Καὶ τί γίνεται ἰδέ:
Ἀπὸ ἓν πτηνὸν ὡραῖον
Μία νῆσος ἐστὶ Αἰγαῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χρυσοκόμη Ἀπόλλωνος

379. Ἀναγραμματισμός.

Ἀντωνυμία, λῦτά μου,
Κι' ἀμέσως θὰ μ' εὑρῆς.
Ἀλλ' ὅμως τῶν στοιχείων μου
Τὴν τάξιν μὴ κινῆς,
Διότι μὲ ζῶον ἀκάθαρτον
Θὰ συναγελασθῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζήτω ἡ Διάπλασις

380. Τονόγριφος.

Ὄργανόν τι μουσικὸν
Καὶ πολὺ . . . ἀγροτικόν,
Στὴν πληθὺν τῶν ἐπιθέτων,
Ἁπλῶς τόνον μεταθέτων,
Κατατάσσεις 'στὸ λεπτόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βοσποριτου

381. Πυραμίς.

\+ Οἱ σταυροὶ πόλις τῆς Ἑλλάδος.
* + * = Χρονικὴ διαίρεσις.
* * + * * * = Ἐπιφώνημα.
* * * + * * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * * + * * * * = Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζιζανίου τοῦ Γυμνασίου

382. Διπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν νῆσον τῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ δεύτερα ἀρχαίαν θεάν:
1, Θεὸς τῶν Δακῶν. 2, Ἔνδοξος πρωτεύουσα. 3, Ποταμὸς τῆς Γερμανίας. 4, Ζῷον ὑπομονητικόν. 5, Γυνὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μικρὸ Διαβολάκι

383. Φύρδην-Μίγδην

Τεργάση ορπηνίσα
λημάγες ἢ μιρκᾶς
χαρέπει υπεσνείσα
σει νευατὸ πρικάς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀργυκεραύνου Διός

384. Φωνηεντόλιπον.

τ' - τχς - μλστ - μ - μγ - φρν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκειᾶς Ἐλευθερίας

385. Γρῖφος.

ΗΝ
Τs

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Δόγη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 33.

303. Σκίαθος (σκιά, θώς.)—304. Ὑμηττός-ἀμητός.—305. Ὁ γεωγραφικὸς χάρτης.

306.
Κ
Δ Ε Ν
Δ Ω Ρ Ε Α
Κ Ε Ρ Κ Υ Ρ Α
Ν Ε Υ Ρ Α
Α Ρ Α
Α

307. *Πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα.* (Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ στήλας ἐκ τῶν κάτω δεξιᾷ, ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται καὶ ἐναλλάξ.)—308. Ἑκάτη (ΑΙ, ΚΑΤΙ. . .) —309. Γνῶθι σαυτόν. —310. ΛΥΣΙΑΣ (Λουκιανός, λΥτης, ΚάΣτωρ, ΛυσΙμαχος, καρυΑ, ΛάρισΣα.)—311. Κακὸν καλῶς κείμενον μὴ κίνει.—312. *Ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα* (ἐκ τον μῖ - κρον - τᾶ μὲ γά - λα.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, ὁηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Ἐὐχὴν τῆς *Μάνας*, φίλοι μου, καὶ τὸν συνδυασμό της Ψηφίσατ' ὅσοι θέλετε νὰ 'ρθῆτε τὸ καλό της.
Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος. *(Η,506)*

Ξενητευμένο *Ἑλληνόπουλο* καθένας ἂς ψηφίσῃ Ἂν θέλῃ ἐκλογέως βραβεῖον νὰ κερδίσῃ.
(Η, 507)

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ

Πώλησις, Ἀγορά, Ἀνταλλαγή, 25 ο)ο ἔκπτωσις (χρειώδη γραμματοσήμων). Amateur=Χρ. Μ. Κρίσπης, Ἀθῆναι (Ἑλλάς).
(Η, 508)

Σ τῆς ψυχῆς του τὸ σκοτάδι
Στῆς ζωῆς τὴν ἐρημίαν
Ὡς παρήγορον ἐλπίδα
Νὰ ζητήσῃ ψῆφον μίαν
καὶ τὸ ***Τέκνον τῆς Ἐρήμου;*** *(Η, 509)*

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ ΣΗΜΑΙΑ

ΦΙΛΟΤΙΜΟΕΝΩΤΙΚΗ
ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ *(Η, 510)*

Ἐπιθυμῶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Προτιμῶ καλλονάς. Διεύθυνσις: Drapeau d'Espérance, poste-restante; Alexandrie (Egypte). *(Η, 511)*

Στὸ ἀπελθὸν εἰς Σάμον φίλτατο *Ὑπερήφανο Σαμιωτόπουλο* εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον καὶ ταχεῖαν ἐπάνοδον.—*Ἑλληνικὴ Φιλολογία, Μικρασιάτης.* *(Η, 512)*

Φίλτατε *Ἄγγελε Αὐγερινέ*, σὲ ἐπόνεσε τὸ πόδι σου ἀπὸ τὸ πάτημα τοῦ . . . Ὄνου; Περαστικὰ καὶ . . . γαϊδουρινὴ ὑπομονή!—*Ρηγολέττος,* *(Η, 513)*

Δηλοῦμεν ὅτι θέλομεν ἐκθύμως ὑποστηρίξει *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης* καὶ *Μαγεμένο Ἀκρογιάλι*, ὑποψηφίους πρὸς βράβευσιν «Ἑνωτικῆς Ἰσχύος».—*Βασιλεὺς τῶν Χρυσανθέμων, Γενναῖος Ποντικός, Νίκη.* *(Η, 514)*

Ἀλλάξας διεύθυνσιν ἐξακολουθῶ ***ἀγοράν, πώλησιν, ἀνταλλαγὴν*** γραμματοσήμων. Τιμοκατάλογοι στέλλονται ***Δωρεὰν*** τῷ αἰτοῦντι.—*Δ. Πρόκος,* Νεοφύτου Δούκα, 12, Ἀθῆναι. *(Η, 515)*

ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ὑπαρχηγὸς τοῦ Λατρούμνικοῦ Κόμματος.—Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου» ἐν Κρήτῃ.—Ὑποψήφιος πρὸς βράβευσιν. *(Η, 516)*

—Ποῖος στὸν ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ
Τὸν ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ δὲν θὰ δώσῃ
ψῆφο κάταστρη σὰν χιόνι;
διὰ τὸν ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ
ποῖος δὲν θὰ ξεσπαθώσῃ;
ΖΗΤΩ τίς δὲν θ' ἀνεφώνει!!
—Στὸ ψευδώνυμον ἐκεῖνο
ποῦ τὸ ***Κλέος*** συμβολίζει,
ψῆφος πάλλευκος ἀνήκει·
στὸ ψευδώνυμον ἐκεῖνο
ποῦ τὴν ***Δόξαν*** ἐνθυμίζει
ἂς χαρίσωμε τὴν «ΝΙΚΗ.»
Ἐκδικητὴς *(Η, 517)*

Ἐγκαρδίως εὐχαριστῶ *Αἱματόβρεκτον Μακεδονίαν* δι' ἔνθερμον ὑποστήριξιν ἣν μοι ὑπόσχεται ἐν Δημοψηφίσματι.—*Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου.* *(Η, 518)*

Τίς θὰ εὑρεθῇ ὅστις θέλει μαυρίσει τὸ ***συγκινητικώτατον*** καὶ ***ὑπέροχον*** ψευδώνυμον ***ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ;***
ΓΑΖΙΑ *(Η, 519)*

Νυκτοκόρακα! βοηθήστενε, νὰ βγάλωμενε τὸν φέγγαρο ἀπ' τὸν πήγαδο! πρὶν τὸ τουφέκι τοῦ Μισὲ Ντζανῆ σὲ πάρῃ γιὰ . . . μπεκάτσα.—*Βασιλόπαις.* *(Η, 520)*

Μαγικὴ Ληστεία.—*Βαρῶνος* καὶ *Κῆρυξ* μετὰ *Τοίρου* καὶ *Ξενητεμένου* ἐπεσκέφαντο *Νυκτοκόρακα* οἴκαδε Rue Zaki 10. Ὀλίγον μετὰ ἀναχώρησίν των μπουφὲς *Νυκτοκόρακος*, ἤτοι: Ροδοζάχαρη, μαστίχα, ρῶμι, κρασί, κονιάκ, εὑρέθη οἰκτρῶς λεηλατημένος. Εὑρισκόμενος οὗτος εἰς μεγάλην ἀπορίαν καὶ καταζητῶν λεηλατήσαντας χιακά του προϊόντα, ὑπόσχεται ἀνακαλύψοντι αὐτοὺς, ἀμεῖψαι χιακοπρεπῶς.
Τὸ θῦμα. *(Η, 521)*

Μυρίας εὐχαριστίας, *Μικρὲ Ναύτη*, διὰ τὰς εὐχάς σου.—*Μαραμένη Φύσις.* *(Η, 522)*

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ετησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος. .	» 4,50	Ἐξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙς

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος *Ἐν Ἀθήναις, 6 Σεπτεμβρίου 1908* *Ἔτος 30ὸν.—Ἀριθ. 41*

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ R. MAYGRIER]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Μαριάννα ἐνανούριζεν εἰς τὴν ἀγκαλιάν της τὸν μικρόν, ὁ ὁποῖος ἐπιτέλους ἀπεκοιμήθη.

Καὶ ὡς διὰ νὰ συνοδεύσουν τὸ νανούρισμα τῆς θεσῆς μητέρας, οἱ κώδωνες τῆς Ἐκκλησίας ἐξέχυσαν τὴν πρώτην των χριστουγεννιάτικην συναυλίαν.

—Ὦ Θέ μου! ἀνέκραξεν ἔξαφνα ἡ ἀγαθὴ Μαριάννα. Ὅπου καὶ νἆνε, ἔφθασαν τὰ παιδιά!... Καὶ πῶς θὰ τὰ καταφέρω, νὰ κυττάζω τὸ μωρὸ καὶ νὰ περιποιοῦμαι τοὺς πελάτας;

«Μάθετέ μου λατινικά...» (Σελ. 322, στ. β'.)

— Μή σε μέλει, Μαριάννα, ἀπήντησεν ὁ Γιόρικ· θὰ σὲ ἀντικαταστήσω ἐγώ. Ἂν ἡ ὑπηρεσία δὲν θὰ εἶνε τελεία, θὰ μὲ συγχωρήσουν, εἶμαι βέβαιος, γι' ἀγάπη τοῦ ἀνεψιοῦ σου. Μπορεῖς λοιπόν, χωρὶς κανένα φόβο, νὰ ἑτοιμάσῃς στὴν κάμαρά σου τὸ κρεββατάκι τοῦ μωροῦ καὶ νὰ τὸ κοιμήσῃς μὲ ὅλη σου τὴν ἡσυχία.

Καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Μαριάννας, ὁ Γιόρικ βγάζων τὴν βλούζαν του καὶ σηκόνων τὰ μανίκια τοῦ ὑποκαμίσου του, εἶπε γελῶν:

— Τί παράξενο πρᾶγμα ποῦ εἶνε ἡ ζωή! Ποιὸς νὰ μᾶς τὤλεγε, σήμερα τὸ πρωί, καϊμένε μου Θωμᾶ, ὅτι τὸ βράδυ, ἔτσι στὰ καλὰ καθούμενα, ἐσὺ θὰ βρισκόσουν ψυχοπατέρας κ' ἐγὼ ὑπηρέτης τῆς ταβέρνας!.. Ἀστειεύομαι, ἀλλὰ κατὰ βάθος αὐτὴ ἡ ἱστορία μὲ συγκινεῖ πολύ. Ἕνα πρᾶγμα ὅμως μὲ πειράζει: ἡ μητέρα. Δὲ θέλω νὰ πῶ κακὸ γι' αὐτήν, ἀφοῦ εἶνε νύφη σου. Ἐννοῶ τοὺς λόγους ποῦ τὴν ἀνάγκασαν νὰ κάμῃ τέτοιο κίνημα... Ἀλλά..μολοντοῦτο...προτιμῶ νὰ σωπάσω...

Μετ' ὀλίγον προσέθεσε:

— Αἰκατερίνη Λεμπάρ!... Δὲν γνωρίζω αὐτὸ τὸ ὄνομα...θὰ εἶνε ξένη.

— Ἡ μητέρα! ἐπανέλαβε μηχανικῶς ὁ Κερουέλ... Εἶνε ἡ ἄγνωστη ποῦ ἀπήντησα ἀπόψε!

— Ἡ ἄγνωστη! Μὰ δὲν μοῦ εἶπες τίποτε γιὰ καμμιὰν ἄγνωστη.

— Δὲν ἐπρόφθασα.

— Τώρα ποῦ εἴμεθα μόνοι... καὶ ἂν δὲν εἶνε ἐκ μέρους μου ἀδιακρισία...

— Καθόλου!

Καὶ ὁ Κερουὲλ διηγήθη λεπτομερῶς τὰ τῆς συναντήσεώς του μὲ τὴν ἄγνωστον.

— Καὶ τί ἀπέγινε αὐτὴ ἡ δυστυχισμένη; ἠρώτησεν ὁ Γιόρικ.

— Δὲν ξέρω. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια οὔτε ἐφρόντισα, γιατὶ ἐνόμισα πῶς ἦταν καμμιὰ τρελλὴ τοῦ δρόμου. Ποῦ νὰ τὴ βρῇ κανεὶς τέτοια ὥρα;

— Διέκρινες τὰ χαρακτηριστικά της;

— Πολὺ ἀμυδρῶς... Θυμοῦμαι μόνο ὅτι τὸ φουστάνι της ἦταν κόκκινο, κ' ἕνα μαῦρο μαντύλι τῆς ἐσκέπαζε σχεδὸν ὅλο τὸ πρόσωπο... Ἔπρεπε νὰ τὴν ρωτήσω ποιὰ εἶνε.

Ἀλλ' ἡ συνομιλία του διεκόπη ὑπὸ νέας κωδωνοκρουσίας ζωηροτάτης. Καὶ ὡς νὰ ἐπερίμενεν αὐτὸ τὸ σύνθημα, πλῆθος εὔθυμον καὶ θορυβῶδες εἰσώρμησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ καπηλείου.

— Μαριάννα!.. ἔ, Μαριάννα!...ἐφώναξαν ἀμέσως οἱ πελάται. Θωμᾶ, ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ γυναῖκά σου;

— Στιγώτερα, παιδιά, σᾶς παρακαλῶ! εἶπεν ὁ Γιόρικ κερνῶν κρασὶ τοὺς πλέον ἀνυπομόνους. Θὰ ξυπνήσετε τὸ παιδί.

—Τὸ παιδί;! τί ἀστεῖο εἶνε πάλι αὐτό; ἀπήντησεν ἕνας νέος, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀρχηγὸς τῆς παρέας... Θωμᾶ, γιὰ ἔλα 'δῶ. Ὁ καινούριος ὑπηρέτης σου δὲν μοῦ φαίνεται ὅλως διόλου φρόνιμος ἄνθρωπος! Γιὰ ποιὸ παιδὶ μᾶς μιλᾷ;...δικό σου ὄχι βέβαια!

Ὅλη ἡ παρέα ἐγέλασε δυνατά.

— Καὶ ναὶ καὶ ὄχι! ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς σοβαρώτατος. Εἶνε ὁλόκληρη ἱστορία!

— Πές μάς την λοιπόν!

«Εἶχαν καὶ ἕνα κοριτσάκι ἑπτὰ ἐτῶν χαριτωμένον...» (Σελ. 322.)

— Εὐχαρίστως· ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνία νὰ καθήσετε φρόνιμα.

Καὶ ὅταν, διὰ τρίτην φοράν, ὁ Θωμᾶς Κερουὲλ διηγήθη τὰ τοῦ μυστηριώδους του εὑρήματος, τὰ ᾄσματα διεκόπησαν ἀποτόμως.

Ὅλη ἡ παρέα συνεκινήθη.

Ὁ νέος, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἀρχὴν εἶχεν ἀστειευθῆ, ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ τείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὸν κάπηλον:

— Μπράβο, Θωμᾶ, εἶπε χωρὶς νὰ γελᾷ αὐτὴν τὴν φοράν· ἔκαμες πολὺ καλά...

— Καὶ κάθε ἄλλος στὴ θέσι μου . . . ἤρχισε νὰ λέγῃ ὁ Θωμᾶς.

Ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσε.

Ἡ θύρα τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἀγροφύλαξ τοῦ Λενεβέν, ὠχρὸς καὶ ἠλλοιωμένος.

— Χρειάζομαι δυὸ καλὰ παλληκάρια! εἶπε μὲ φωνὴν τέμουσαν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν.

— Τί τὰ θέλεις, μπάρμπα-Ὑβόν; ἠρώτησεν ὁ Θωμᾶς, καταληφθεὶς ἔξαφνα ἀπὸ ἀνησυχίαν.

— Καμμιὰ διακοσαριὰ μέτρα ἔξω ἀπ' τὸ χωριό, 'στὸ δρόμο τοῦ Φολγκέτου, καθὼς ἐγύριζα, εἶδα μέσα 'ς ἕνα χαντάκι πεσμένη μιὰ γυναῖκα ἀκίνητη. Ἔσκυψα νὰ τὴν ρωτήσω τί ἔχει, καὶ εἶδα μὲ φρίκη μου ὅτι ἡ κακομοῖρα ἦταν πεθαμένη. Δὲν μποροῦμε βέβαια νὰ τὴν ἀφίσουμε 'στὴ μέση τοῦ δρόμου. Καὶ συλλογίσθηκα νὰ τὴν μεταφέρωμε τουλάχιστον 'ς τὸ Δημαρχεῖο...

— Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς τῆς γυναῖκας; ἠρώτησεν ὁ Θωμᾶς μὲ μεγάλην συγκίνησιν.

— Νέα...μετρίου ἀναστήματος...μὲ κόκκινο φουστάνι.

— Αὐτὴ εἶνε! ἡ μητέρα τοῦ μωροῦ!... ἡ Αἰκατερίνη Λεμπάρ...ἡ νύφη μου!... ἀνέκραξεν ὁ κάπηλος, ἀνατείνων τὰς χεῖρας.

Μαθὼν ὑπὸ τοῦ Γιόρικ τὰ συμβάντα τῆς νυκτός, ὁ μπάρμπα-Ὑβόν, μὲ τὸ κασκέτο 'στὸ χέρι, ἐπερίμενε τὰς διαταγὰς τοῦ Κερουέλ.

— Φέρτε την ἐδῶ! εἶπεν ἁπλῶς ὁ Θωμᾶς. Στὸ σπίτι μας θὰ εὕρῃ ἀνάπαυσιν ὡς τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

. . . . . .

Ἰδοὺ διατί, τὴν νύκτα ἐκείνην τῶν Χριστουγέννων, τόσον αἰθρίαν καὶ τόσον ψυχράν, τὸ καπηλεῖον ὁ «Γάτος» θορυβωδέστατον συνήθως, ἔμεινεν ἥσυχον καὶ σιωπηλόν.

Τὸ δὲ ὀρφανὸν βρέφος, ὅλως ἀνίδεον τῶν τραγικῶν γεγονότων, καὶ ἐπαγρυπνούμενον ὑπὸ τῆς Μαριάννας, ἡ ὁποία τὸ ἐνανούριζε κλαίουσα, ἐψέλλιζε μὲ γλυκὺ μειδίαμα τὴν γλυκεῖαν λέξιν «μαμά», τὴν ὁποίαν ἡ δυστυχισμένη του μητέρα φεῦ! δὲν ἔμελλε νὰ κούσῃ πλέον ἐδῶ κάτω!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τὸ εὐεργέτημα δὲν χάνεται ποτέ.

Παρῆλθον ἑκτὼ ἔτη.

Τὸ ὀρφανόν, τὸ ὁποῖον ἐσήκωσαν ἀπὸ τὰς βαθμίδας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Φολγκέτου, τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων, ὠνομάσθη εἰς ἀνάμνησιν Χρῆστος, καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο προσετέθη τὸ ἐπώνυμον Κερουέλ, τὸ ὁποῖον τῷ ἀνῆκεν αὐτοδικαίως.

Προώρου διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ὁ Χρῆστος ἐξέπληττε τοὺς θετοὺς γονεῖς του μὲ τὴν ἀφέλειαν τῶν ἐρωτήσεων καὶ μὲ τὴν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεών του.

Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ ὁ Θωμᾶς Κερουὲλ συνωμίλει μὲ τὸν παιδαγωγὸν τοῦ Πύργου τῆς Φυλλάδος, ἐγειρομένου εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων μέτρων ἀπὸ τοῦ χωρίου, οὗτος διεκόπη βλέπων τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἤρχετο εἰς συνάντησίν των.

— Ποῦ πᾶς, μικρέ μου; ἠρώτησε θωπεύων τοὺς ὡραίους του βοστρύχους.

— Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Χρῆστος μὲ θάρρος· θέλω νὰ γίνω σοφὸς σὰν καὶ σᾶς. Μάθετέ μου λατινικά.

— Χρηστάκη!.. διέκοψεν ὁ Θωμᾶς, μὴ γνωρίζων ἂν ἔπρεπε νὰ γελάσῃ ἢ νὰ θυμώσῃ.

Ἀλλὰ χωρὶς νὰ ποκριθῇ εἰς τὸν κάπηλον, ὁ παιδαγωγός, ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Χρῆστον:

— Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, μικρέ μου, ἀπεκρίθη μὲ μειδίαμα εὐμενέστατον.

— Λοιπόν, ἀμέσως! εἶπεν ὁ Χρῆστος.

— Συγχωρῆστέ τον! παρενέβη ὁ Θωμᾶς.

— Νὰ τὸν συγχωρήσω;... διὰ τί πρᾶγμα;... Ἀπεναντίας εἶμαι καταγοητευμένος ἀπὸ τὴν ἐπιμονήν του. Ὁ μικρός μου μαθητής, εἰς τὸν Πύργον, ἔχει ἀνάγκην νὰ σκουντηθῇ κάπως... Εἶμαι βέβαιος ὅτι μὲ τὸν Χρῆστον θὰ φιλοτιμηθῇ νὰ εἶνε ἐπιμελέστερος. Κ' ἔτσι, μ' ἕνα σμπάρο σκοτόνω δυὸ τρυγόνια.

— Ναί· μὰ ὁ πατέρας του;

— Ὤ, τὸ σχέδιόν μου θὰ ἐνθουσιάσῃ τὸν κύριον Λεντούκ.

Ὁ Θωμᾶς Κερουὲλ ἔπρεπε τώρα νὰ ἐνδώσῃ. Καὶ τὸ ἔκαμε προθύμως.

***

Τὴν ἑπομένην, ὁ Χρηστάκης παρουσιάσθη εἰς τὸν μικρὸν Φρειδερῖκον Λεντούκ.

Οἱ δύο ἀντίζηλοι, κατ' ἀρχάς, ἐμετρήθησαν διὰ τοῦ βλέμματος. Καὶ εὐχαριστηθέντες, ἀναμφιβόλως, ἐκ τῆς προχείρου αὐτῆς ἐξετάσεως, ἠγαπήθησαν ἀμέσως.

Ὁ παιδαγωγός, ὁ ὁποῖος παρηκολούθει κρυφίως αὐτὴν τὴν σκηνήν, ἐφάνη κατευχαριστημένος.

Καὶ ὅμως, φυσικῶς καὶ ἠθικῶς, τὰ δύο παιδία ἀπετέλουν ἀντίθεσιν ζωηροτάτην.

Ὁ υἱὸς τοῦ πλουσίου τυπογράφου Λεντοὺκ ἦτο λεπτοφυὴς καὶ συνεσταλμένος σὰν κοριτσάκι.

Ξανθός, μὲ μεγάλα γαλανὰ μάτια, ἀσθενοῦς μᾶλλον κράσεως, ἠσθάνετο τὴν μεγαλειτέραν ἀποστροφὴν πρὸς τὰ θορυβώδη παιγνίδια. Ἡ κυριωτέρα του διασκέδασις ἦτο νὰ ξεφυλλίζῃ μόνος ἕνα λεύκωμα μὲ εἰκόνας, τὸ ὁποῖον μὲ λύπην ἄφινε τὴν ὥραν τοῦ γεύματος.

Ἀλλὰ τὸν ἀπέσπασαν γρήγορα ἀπὸ αὐτὴν τὴν πάρα πολὺ ἥσυχην ζωήν. Ὁ ἰατρὸς Μαρτέν, οἰκογενειακὸς φίλος, διέταξε καθαρὸν ἀέρα καὶ ἔξοχήν, ὅσῳ τὸ δυνατὸν μακρύτερα ἀπὸ τὸ Παρίσι.

Ἕνας παλαιὸς πύργος, ἐρειπωμένος, ἐπωλεῖτο εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Λενεβέν. Πληροφορηθεὶς τοῦτο, ὁ κ. Λεντοὺκ μετέβη πρὸς ἐπίσκεψίν του. Ἡ θέσις τῷ ἤρεσε πολύ. Ἠγόρασε τὸν πύργον καὶ τὸν ἀνῳκοδόμησε.

Ἐκτὸς τούτου, ὁ ἰατρὸς Μαρτὲν εἶχε διατάξῃ γυμναστικὴν καὶ κίνησιν.

Ἀλλ' ὁ νέος πυργοδεσπότης δὲν ἐννοοῦσε νὰφίνῃ τὸν Φρειδερῖκον νὰ ἔρχεται εἰς συνάφειαν μὲ τὸν πρῶτον τυχόντα. Διὰ τοῦτο ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς τὴν πρότασιν τοῦ παιδαγωγοῦ τοῦ υἱοῦ του. Ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ὀρφανὸς ἦτο καταλληλότατος διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς συμμαθητὴς καὶ συμπαίκτης τοῦ Φρειδερίκου.

Ὑψηλὸς πολὺ διὰ τὴν ἡλικίαν του, μελαχροινὸς ὥστε νὰ φαίνεται μαῦρος, ὁ Χρῆστος δὲν ὡμοίαζε καθόλου μὲ τὸν Φρειδερῖκον. Μὲ ὅσον ζῆλον ἐμελετοῦσε, μὲ ἄλλον τόσον ἔπαιζεν. Ὁ υἱὸς τοῦ τυπογράφου ἠσθάνθη μίαν ἔλξιν μυστηριώδη πρὸς τὸν νέον του φίλον. Προῃσθάνετο, φαίνεται, ὅτι θὰ τὸν εἶχε στήριγμα εἰς τὸ μέλλον.

. . . . . .

Αἱ ἀσχολίαι δὲν ἐπέτρεπον εἰς τὸν κ. Λεντοὺκ νὰπομαρμύρεται ἀπὸ τὸ Παρίσι. Διὰ νὰ συμβιβάσῃ λοιπὸν τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινωνικοῦ βίου μὲ τὰς παραγγελίας τοῦ ἰατροῦ, ἐγκατέστησεν εἰς τὸν Πύργον τῆς Φυλλάδος τὴν ἀδελφήν του Γερτρούδην, ἡ ὁποία εἶχεν ὑπερβῇ πλέον τὰ σαράντα, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπιβλέπῃ τὸν Φρειδερῖκον, ἀντικαθιστῶσα πλησίον του τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα.

Ἐκτὸς τοῦ Φρειδερίκου, ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Λεντοὺκ εἶχαν καὶ ἕνα κοριτσάκι ἑπτὰ ἐτῶν χαριτωμένον. Ἡ θεία Γερτρούδη ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ τῇ ἐμπιστευθοῦν ἐπίσης καὶ τὴν μικρὰν Καρλότταν. Ἀλλὰ θὰ ἐστοίχιζε πολὺ εἰς τὴν καρδίαν τῆς μητρὸς νὰ χωρισθῇ καὶ τὰ δύο της παιδιά. Ἡ μόνη λοιπὸν παραχώρησις ποῦ ἔκαμεν, ἦτο νὰ πηγαίνῃ τὸ καλοκαῖρι εἰς τὸν Πύργον τῆς Φυλλάδος μὲ τὴν κόρην της, καὶ νὰ μένουν

μοσιεύσιμον. Ἄλλαι ἦσαν λανθασμέναι καὶ ἄλλαι δυσκολώταται, αὐτόχρημα ἄλυτοι.

Αἱ Συλλογαὶ ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα *Ἀργώ, Σαρδανάπαλος, Καλλικρατίδας* καὶ *Χρυσέρυθρος Δύσις*, ἐκρίθησαν ὑποβολιμαῖαι ὡς γραμμέναι διὰ τῆς αὐτῆς χειρός. Αὐταὶ δὲν θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὰ Ἀποτελέσματα, ἴσως δὲ καὶ μερικαὶ ἄλλαι αἱ ὁποῖαι θὰνακαλυφθοῦν εἰς δευτέραν προσεκτικωτέραν ἐξέτασιν.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ἡ «Ὡραία Χίος» ἐνέγραψε δι' ἓξ μῆνας ἀκόμη τὸν ὑπ' ἀριθ. 28 ἐ. ἔ. συστηθεντα ἄπορον.

Ὁ Σύλλογος «Ἁγία Σιὼν» ἐνέγραψε δι' ἓν ἔτος τὸν ὑπ' ἀριθ. 33 ἐ. ἔ. ἄπορον.

Εὖγε καὶ εἰς τοὺς δύο Συλλόγους!

Τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*, μαζὶ μὲ ἕνα του ξεσπάθωμα, μοῦ ἔστειλεν ἀπὸ τώρα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀνανεώσεως τῆς συνδρομῆς του καὶ τοῦ ψευδωνύμου του διὰ τὸ 1909. Τὸ εὐχαριστῶ πάρα πολύ! Καθὼς σᾶς εἶπα, διευκολύνουν τὸ ἔργον μου ὅσοι, διὰ νὰνανεώσουν τὴν συνδρομήν των καὶ τὸ ψευδώνυμόν των, δὲν περιμένουν τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους, ὅτε ἡ συσσώρευσις τῆς ἐργασίας εἶνε ἀπερίγραπτος, ἀλλὰ σπεύδουν ἀπὸ τοῦδε.

Ναί, *Ξανθὴ Μουσμέ*, μοῦ τὰ ἔγραψε ὅλα τὸ *Μελαχροινὸ Ἑλληνόπουλο* καὶ εἶπα πόσον μοῦ ἤρεσεν ἡ ἰδέα τοῦ παιδικοῦ σας θεάτρου. Ἀλήθεια, ἡ «Ὑπηρέτρια τοῦ Διαβόλου» εἶνε ὡραιοτάτη κωμῳδία καὶ ἀξίζει νὰ τὴν παραστήσετε. Πολλὰ χαιρετίσματα 'στὴν ἀδελφή σου καὶ 'πέ της ὅτι κ' ἐγὼ τὴν ἐνθυμοῦμαι πάντοτε.

Σ' εὐχαριστῶ καὶ σὲ συγχαίρω δι' ὅσα γράφεις, *Δαφνοστεφὴς Σημαία*, Ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις δὲν ἔχει καμμίαν σχεσιν μὲ τὸ θέμα τοῦ ποιητικοῦ μας Διαγωνισμοῦ.

Ἀδύνατον, *Ἑλληνικὸν Σίφος*! Συλλογίσου τί θὰ ἐγίνετο, ἂν εἰσήγετο τὸ σύστημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἅπαξ πωληθέντων! Δὲν θὰ ἔκαμνα ἄλλη δουλειά, σὲ βεβαιῶ...

Καὶ ἐν ἀγγελτήριον γάμου, συνοδευόμενον καὶ ἀπὸ δύο μπομπονιέρας: Ὁ Νικόλαος Μ. Νῶε καὶ ἡ Οὐμβέρτα Ν. Καφεζέζη, ἡ ἀγαπητή μας φίλη, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Τροβατόρε*, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Αὐγούστου. Νὰ ζήσουν τρισευτυχισμένοι!

Ὡραιότατα ὅσα γράφεις, *Ἀτρόμητε Γυμνασιόπαι*. Πραγματικῶς, πρέπει νὰγαπᾷ κανεὶς ὡς εὐεργέτας ἐκείνους ποῦ τοῦ λεγουν τὰ λάθη του καὶ τὸν κάμνουν νὰ τὰ διορθώσῃ. Προσθέτω ὅμως, ὅτι δὲν συνειθίζω νὰ ὀμιλῶ διὰ τὰ λάθη τῶν φίλων μου πρὸς τρίτους. Ἐννοεῖς;

Τὸ πιστεύω, *Σμυρναίκη Ἠχώ*, διότι ὅλα τὰ καλὰ παιδιὰ δὲν βλέπουν τὴν ὥραν νὰ τελειώσουν αἱ μακραὶ ἀληθῶς διακοπαὶ καὶ νὰνοίξῃ πάλιν τὸ ἀγαπητὸν Σχολεῖον. Εἶπα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα ὅσα μοῦ γράφεις καὶ σ' εὐχαριστεῖ πολύ.

Πλοίαρχε Νέμε, πραγματικῶς ἑτοιμάζεται μία ἐκδρομὴ Ἀθηναίων διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ δὲν εἰξεύρω ἂν θὰ ἔχῃ ἐπίσημον χαρακτῆρα. Ὁποσδήποτε ἡ ὑποδοχὴ θὰ εἶνε ἐνθουσιώδης, κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει δι' αὐτό. Τὰ βιβλία σοῦ τὰ ἔστειλα.

Ὀρλλοὶ μ' ἐρωτοῦν: Ἔχει ὁ τάδε ψευδώνυμον; Εἶνε ὁ τάδε συνδρομητής; Ποία εἶνε ἡ διεύθυνσις τοῦ δεῖνα ψευδωνύμου; κτλ.κτλ. Νὰ εἰξεύρουν ὅτι αἱ τοιοῦτου εἴδους ἐρωτήσεις μένουν ἄνευ ἀπαντήσεως.

Ὡραιοτάτας ἐπιστολὰς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ὁ *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης*, ἡ *Δοξασμένη Πατρίδα* καὶ τὸ *Εἶμαι Ζακυνθία*, ποῦ μοῦ περιγράφει θαυμασίως τὴν λιτανείαν τοῦ Ἁγίου.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: *Ὄχθη τοῦ Νείλου*, α. (Σ. Τ.) *Χώρα τοῦ Φαραώ*, κ. (Α. Π.) *Νεαρὸς Ψηφοφόρος*, α. (Π. Σ.) *Πολιτικὸς Νεωτερισμός*, κ. (Ἐ. Φ.) *Σαταναῦς τῆς Ἄνω Αἰγύπτου*, α. (Μ. Ι.) *Ρόδιος Ἱππότης*, α. (Α. Ε. Κ.) *Ἱππότης τῆς Μέμφιδος*, α. (Α. Μ.) *Ἰμμὰμ Μπαΐλντί*, α. (Θ. Γ. Φ.) *Ἄστρον τῆς Ἐλπίδος*, α. (Σ. Ω. Χ.) *Ἱεροσολυμίτης*, α. (Κ. Μ.) *Στολοκαύστης Ἡμίθεος*, α. (Α. Γ. Α.) *Τελεισόροιτος Ἀρσακείου*, κ. *Ἠλεκτρικὸν Ρεῦμα*, α. (Π. Κ.) *Ἐθνικὴ Ἄμυνα*, α (++) *Νηρηΐς τῆς Μινώας*, κ. (Κ. Φ.) *Χερουβείμ*, κ. (Σ.Π.Ν.) *Ἐρωτικὸς τῆς Ναβάρας*, α. (Λ. Ρ. Σ.) *Πόντου Μαραυγή*, κ. (Ρ. Μ.) *Κυκλονεράϊδα*, κ. (Ο. Ο. Ο.) *Ἀϊδά*, κ. (Μ. Θ.) *Σφυρικτής*, α. (Θ. Χ.) *Πάρκο τοῦ Φαλήρου*, κ. (Ν. Ρ. Σ.) *Πενθεσύλλεια*, κ. (Ν-Ω) *Πληοιφαὴς Σελήνη*, α. (ὦ ὦ!!) *Γαλῆ τῆς Ἀγκύρας*, κ. (+!Α.) *Μασκότ*, κ. (Κ.Κ.Α.) *Καταδρομὴ τῆς Τύχης*, α. (Π.) *Φαβορίτα*, κ. (Α. Γ. Α.) *Αἰθέριον Πλάσμα*, κ. *Κροκοδείλιον Δάκρυ*, κ. (;;) *Φάρος Ἀλεξανδρείας*, α. (Ω. Α.) *Καϊρινὴ Φιφτυ-τοῦ*, κ. (Πῶς;) *Ἐρυθρὸς Σταυρός*, κ (::) *Ραμλιώτης*, α. (Ν. Ν.) *Μικρὸς Πειραιώτης*, α. (!) *Λατροῦμικός*, α. (Ξ. Ο.) *Κινηματογράφος*, α. (Θ. Π. Κ.) *Διογένης ὁ Σινωπεύς*, α (Α.Σ.) *Νέα Γυναῖκα*, κ. (?) *Λουκούλλειον Γεῦμα*, α. (Γ. Χ.) *Μπουρμπουλήθρας*, α. (Π. Μ. Β.) *Ἕλλην Μαραθωνομάχος*, α. (Θ. Κ. Λ.) *Σεμνὴ Κυρία*, κ. (Φ. Ἰ. Σ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: *ἡ Μελαγχολικὴ Ὀνειροπόλος* (0) μὲ *Εὐχὴν τῆς Μάννας, 25ην Μαρτίου, Ἐξυπνον Βλάκα, Μαραρωμένον Βασιληᾶν*· — *ὁ Μέγας Ἡρακλῆς* (0) μὲ *Εὐχὴν τῆς Μάννας, 25ην Μαρτίου, Ἐθνικὴν Σημαίαν*·—*ὁ Περιπλανώμενος Ἀθηναῖος* (0) μὲ *Κόρρο τῆς Ἀστυνομίας, Σμυρναίκην Ἠχώ, Χρυσόφτερη Ἐλπίδα*·—*ἡ Θαυμάσια τοῦ Βερναρδάκη* (0) μὲ τὴν *Ζαππίδα*·—*τὸ Ἀγκάθι* (0) μὲ *Ψίθυρον τῆς Αὔρας, Μαραμένην Φύσιν, Ἀγκαθάκι*·—*ἡ Κυματίζουσα Κυανόλευκος* (1) μὲ *Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθεριᾶς, Ρεμβάζουσαν Καρδίαν, Κήρυκα τοῦ Δικαίου, Ἔνδοξον Ὕδραν, Μυστηριώδες Ἄσυλον*·—*ὁ Φοῖβος Εὐρώτας* (0) μὲ *Βαρκούλαν τῆς Πάχης, Περιπλανώμενον Ἀθηναῖον, Ἀγκάθι, Ἀγκαθάκι*·—*ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος* (1) μὲ *Ναυτοπούλαν τῆς Κεφαλληνίας, Φιλελεύθερον Ἑλληνίδα, Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*· — *ἡ Εὐελπὶς Ὑπαρξις* (0) μὲ *Ἀπελπισμένην Νεάνιδα, Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες, Ἀπολεσθεῖσαν Ἐλπίδα*·—*ὁ Ταπεινὸς Κύριος* (0) μὲ *Ταπεινὸ Γιασεμί, Ταπεινὸν Μενεξέν, Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης, Ἕνωσις ἢ Θάνατος*·—*ὁ Ἐθνικὸς Στόλος* (0) μὲ *Πεταλούδαν τοῦ Ἀγροῦ*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Χιακὸν Λιμένα* (ναί, ἂς ἔχωμεν ὑγείαν καὶ ἂς ἐλπίζωμεν εἰς τὸ μέλλον· ἔστειλα·) *Ψαροπούλαν* (σ' εὐχαριστῶ, καθὼς καὶ τὰ δελφάκια σου, διὰ τὴν πολλήν σας ἀγάπην· ἔστειλα τοὺς τόμους ποῦ παρήγγειλες·) *Ζιζάνιον Πύργου* (πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ δώσω διεύθυνσιν ψευδωνύμου! δὲν ξεύρεις ὅτι τὰ ψευδώνυμα εἶνε μυστικά;) *Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος* (σωστά·) *Κάλυκα τοῦ Ἄνθους τῆς Ἀνατολῆς* (δὲν πειράζει· θὰ εὕρῃς καμμίαν ἄλλην Συλλογὴν Ἀσκήσεων διὰ τὸν Διαγωνισμόν σου, ἰδικήν σου, δὲν ἔλαβα·) *Μαραμωμένον Βασιληᾶν* (ὁ καϋμένος μας ὁ *Ἑλληνόπαις*! εἴθε ὁ Θεὸς νὰ τὸν κάμῃ καλά·) *Παλλάδα, Μελαγχολικὴν Ὀνειροπόλον* (ἡ ἐπιστολή σου ὡραιοτάτη· χαίρω πολὺ ποῦ σοῦ ἤρεσε τόσον τὸ θέμα τοῦ νέου μας Διαγωνισμοῦ·) *Κανδανολέοντα* (ὁ τόμος ποῦ ζητεῖς τιμᾶται φρ. 2,50· διὰ τὸ λάθος δὲν πειράζει, ἀφοῦ διωρθώθη· τὰ σέβη μου εἰς τὴν καλήν σου μαμά, ποῦ τὴν ἐβάλαμεν εἰς κόπους·) *Γρηγόριον τὸν Πέμπτον* (ἔχει καλῶς·) *Ψαριανόπουλο* (τὸ ἔχω ὑπ' ὄψει μου·) *Κυματίζουσαν Κυανόλευκον* (ἔστειλα·) *Ξενιτευμένο Σκυριανόπουλο* (οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ἡ ἄλλη ἔχουν ψευδώνυμον· τὸ ἄλλο ποῦ γράφεις, δυστυχῶς δὲν γίνεται·) *Ἀγγ. Καν.* (τὸ προτεινόμενον ψευδώνυμον ἀπαράδεκτον· ἐκλεξατε ἄλλο·) *Ἑλλάδα τοῦ Μέλλοντος* (ἡ φαιδροτάτη ἐπιστολή σου μὲ διεσκέδασε πολύ· τὸ νέον μυθιστόρημά μας «Ὁ Χρῆστος» ἐλπίζω ὅτι θὰ σοῦ ὑπερᾴρεσῃ· ἔχει δὲ καὶ μίαν μεγάλην πρωτοτυπίαν ποῦ θὰ τὴν ἰδῆτε ἀργότερα·) *Μίκην Ζέξαν* (θὰ φροντίσω· ἐπιστολὴν σου διὰ Μ.Μυστικὰ δὲν ἔλαβα·) *Ἄστρον τῆς Δόξης, Βασίλειον τὸν Βουλγαροκτόνον* (ὁ Κανονισμὸς τὸ λέγει· ὀρθαὶ λύσεις θεωροῦνται αἱ καθ' ὁλοκληρίαν συμφωνοῦσαι μὲ τὰς δημοσιευομένας·) *Ναυτόπαιδα τοῦ Ὠκεανοῦ* (ἔστειλα·) *Κήρυκα τοῦ Δικαίου*, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *2 Σεπτεμβρίου*, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί: *ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 16 Σεπτεμβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 26 Σεπτεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 7 Ὀκτωβρίου.*

386. Λεξίγριφος.

Παίρνω ἕνα Τρῶα διάσημον
Τοῦ δίνω δηλητήρια,
Κ' ἐδῶ στ' ἀλήθεια ἔμπλεξα
Σὲ χίλια δυὸ μυστήρια·
Γιατὶ ἐνῶ 'περίμενα
Ὁ ἥρως ν' ἀποθάνῃ,
Μιὰ πόλις εὐρωπαϊκὴ
Πρωτεύουσα ἀνεφάνη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κλέους

387. Στοιχειόγριφος.

Πόλις εἶνε ἑλληνικὴ
Ποῦ ἂν τὴν ἀποκεφαλίσῃς,
Χρονικὸν εἰς τὴ στιγμὴ
Ἀπ' αὐτὴ θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

388. Ἀναγραμματισμός.

Τρία γράμματα κρατῶ
Κ' εἶμαι δένδρο σας γνωστό
Μάλιστ' ἀπ' τὰ καρποφόρα.
Ἂν ἀναγραμματισθῶ,
Σπαθὶ ἀρχαῖο εἶμαι τώρα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γενναίας Καρδίας

389. Δημῶδες Αἴνιγμα.

Χίλι' ἀδέλφια ἀγκαλιασμένα,
Πάνω κάτω τσακωμένα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς Ἀκτῆς

390. Πυραμίς.

\+ Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν Μοῦσαν.
* + * = Πρόθεσις.
** + ** = Ἀρχαία θεά.
*** + *** = Θάλασσα εὐρωπαϊκή.
**** + **** = Ἀρχαία πόλις διάσημος διὰ μίαν μάχην.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου τῆς Σαλαμῖνος

391—393. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα νήσων.

1.—Ἔσω καὶ ἔξω καθαριότης!
2.—Δὲν ἀγαπῶ τὰ ὑπερήφανα παιδιά.
3.—Ἀνδρεῖος ὁ δορυφόρος ἐδείχθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στυγίου

394. Σύνθεσις λέξεων.

ων - κος - γριες - λε - θηρ - λυ - τι - παν

Νὰ συναρμοσθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται οὕτως, ὥστε νὰ ποτελέσουν τέσσαρας λέξεις ὁμοειδεῖς.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Περιπατητοῦ τοῦ Σεριφ

395. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.

Αἱ πρῶται συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀφηρημένον θηλυκόν, σημαῖνον προτέρημα φυσικὸν καὶ ἠθικόν:

1, Μία τῶν Μουσῶν. 2, Ἥρως ἡμίθεος ἐκ τῶν γνωστοτέρων. 3, Πόλις τῆς Ἑλλάδος, πρωτεύουσα νομοῦ. 4, Θεὸς τῶν Ρωμαίων διπρόσωπος. 5, Οὐράνιον σῶμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀράχνης

396. Φωνηεντόλιπτον.

πντς - ργς - * * - τρφ - ρθμ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου Βρατσέρας

397. Γρῖφος.

Η Η Ι
Η ΥΥΥ Η Ι 'Απ' Ι
Η Η Ι
Η Η Ι

ΝΑΚΕ

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μαγεμένο Ἀκρογιάλι

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Ἀνταλλάσσω ταχυδρ. δελτάρια μὲ τοὺς ἐν Ζακύνθῳ συνδρομητὰς καὶ συνδρομητρίας. Διεύθυνσις: *Εἶμαι Ζακυνθία*, Poste-Restante, Ζάκυνθον. *(Η,523)*

Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης, κατόπιν λυσσαλέου πολέμου, ὅν σοι ἐκήρυξαν οἱ ἀρχηγοί μου, καὶ ἐγὼ μεθ' ὅλων τῶν ὑπερπεντήκοντα φανατικῶν ἑνωτικῶν περιφερείας μου, θὰ σὲ μαυρίσω ἀλύπητα.—ΠΑΣΧΟΥΣΑ ΕΛΛΑΣ (Φιλοτιμο-ἑνωτικὸς ὑποψήφιος.) *(Η,524)*

Παρακαλῶ πάντας φίλους—θαυμαστὰς Λατροῦμνικοῦ κόμματος, καὶ ὁπωσδήποτε μετέχοντας τῶν πολιτικῶν συγκινήσεων, εὐαρεστουμένους νὰ ἀνοίξωσι μετ' ἐμοῦ ἀλληλογραφίαν

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ
ταμίας «Πολιτικοῦ Συλλόγου»

Διεύθυνσις: Γεώργιον Παμπούκαν, Βαλαωρίτου 10. Ἀθήνας. *(Η,525)*

Καραμούζας, *Πυργιώτικο Φιλότιμο;* Μὴ χειρότερα! μὰ γιὰ γύφτους μᾶς πέρασες;—Π. Α. *(Η,526)*

Συγχαίρομεν *Ριγολέττον* διὰ τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς του.—*Μάρκος Αὐρήλιος* καὶ *Λυσίας*. *(Η,527)*

Εὐχαριστῶ θερμῶς *Κυανόλευκον Λάβαρον*, διὰ περιποιήσεις εἰς Δερβένιον. Νέα διεύθυνσίς μου: ὁδὸς Μεθώνης 8, Ἀθῆναι.—*Ἐρνάνης.* *(Η, 528)*

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ
πρώην Μορδάουν
ΕΡΝΑΝΙΚΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ
ΤΟΥ ΛΑΤΡΟΥΜΝΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Σύλλογος* ΤΙΤΛΟΦΟΡΟΣ *ἐν Πύργῳ

Ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῆς ἰδέας, ὅτι διὰ τῆς ἑνότητος καὶ ἀδελφότητος καλύτερον θὰ ὑποστηρίξωμεν τὸ ***Λατροϋμνικὸν Κόμμα*** καὶ ἐνισχύσωμεν τὸν ***Πολιτικὸν Σύλλογον***, συνῆλθομεν πάντες οἱ Πύργιοι Συνδρομηταὶ καὶ ἱδρύσαμεν Σύλλογον ὑπὸ τὸ ὄνομα ***Τιτλοφόρος Σύλλογος***. Ὁ Σύλλογος οὗτος, οὗ κύριος σκοπὸς εἶνε ἡ διάδοσις τῆς ***Διαπλάσεως***, θὰ περιβάλληται ὑπὸ τίτλων παρομοίων τῶν ἀκμαζόντων ἐπὶ Λουδοβίκων τῆς Γαλλίας. Πάντα δηλ. τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου θὰ φέρωσι τίτλον ἀπονεμόμενον ὑπὸ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ συνισταμένης ἐκ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Ταμίου, Γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ Γραμματέως. Ἄρα τῇ συστάσει τοῦ Συλλόγου, γενομένων ἀρχαιρεσιῶν, ἐξελέγησαν Πρόεδρος: ***Ἐρνάνης***, μὲ τίτλον δουξ τῆς Φύσεως, Ἀντιπρόεδρος: ***Τοζέλλι***, πρίγκηψ ἀδελφότητος, Ταμίας: ***Ἐθνικὴ Ἀμυνα*** πρίγκηψ τοῦ μεγαλείου, Γενικὸς Γραμματεύς: ***Θέσπις*** δουξ φιλοδοξίας, καὶ εἰδικὸς Γραμματεύς: ***Ζιζάνιον Πύργου*** κόμης τῆς ἑνότητος. Συνδρομὴ μηνιαία πεντηκοντάλεπτος. Πληροφορίαι: ***Ἀνδρέαν Τζανῆν, Πύργον.*** *(Η,530)*

Πυργιώτικο Φιλότιμο. — Ἀνεπιστρεπτεὶ παρῆλθον οἱ καιροὶ καθ' οὓς τὰς τοῦ κόμματός σου προκλήσεις στοιχημάτων ἐπηκολούθει νεκρικὴ σιγὴ ἀναξίων ἀντιπάλων, σήμερον ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ πρόθυμοι. Λοιπόν: ἐὰν μερικὰς δραχμὲς βαρύνουν τὰ θυλακιά σου καὶ θέλεις ν' ἀπαλλαχθῇς αὐτῶν, στοιχιμάτισον μεθ' ἡμῶν ***200 δραχμάς,*** ὅτι τὰ πρωτεῖα Δημοψηφίσματος ἐφέτος θὰ ἔχῃ ἡ «Πανελλήνιος Αἰγυπτιακὴ Ἕνωσις». Ἀπάντησον δι' ἀγγελίας ἂν δέχεσαι. Ἐὰν προσεχῶς ἤδης διαδήλωσιν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Διαπλάσεως ***ὑπερεξακοσίων*** φανατικῶν τῆς «***Ἑνώσεως***» ὑποστηρικτῶν . . . θὰ τρομάξῃς ;;;!!!

ΚΗΡΥΞ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΝΥΚΤΟΚΟΡΑΞ ΤΣΙΡΟΣ } Φανατικοὶ Ἑνωτικοί. *(Η,531)*

Ὁποιος ***Ξενητεμένο Ἑλληνόπουλο*** ψηφίσῃ, νὰ ξέρῃ πῶς τὸ κόμμα του ἀφεύκτως θὰ νικήσῃ.

Αἰγυπτιακὴ Ἑνότης. *(Η,532)*

Ἀγαπητὴ Τσοτσώ, καιρὸς εἰσιτηρίων ἔφθασε. Προσοχή! Θάρρος! Καλὴν ἐπιτυχίαν. Ἐκστρατεῖαι Φαλήρου, συναντήσεις εὐχάριστοι, παύουν πλέον δυστυχῶς! — Ἡ ἐξαδέλφη σου *Καγέττη*. *(Η,533)*

Ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Φαραὼ γνηθοσύνως ἱδρυσιν «Πολιτικοῦ Συλλόγου» χαιρετίζων, δηλῶ ὅτι θέλω ἐνεργήσει *πανσθενῶς*, ὅπως θριαμβευτικωτέραν καταστήσω ***ἐξησφαλισμένην ἄλλως νίκην*** δαφνηφόρου ἡμῶν κόμματος.—*Λάτρης τοῦ Ἀπείρου.* *(Η, 534)*

Βαθύτατα περιφρονοῦσαι ἀπρεπέστάτην στάσιν σου, ***Δούκισσα τῶν Σαλώνων***, διακηρύττομεν ὅτι ***ἀπομονωθεῖσα εἶσαι ἐν μέγα μηδενικόν***, καθόσον ψηφοφόροι Ἀρσακείου θέλουσι διαμείνει ***φανατικαὶ ὑποστηρίκτριαι*** νικηφόρου κόμματος Λατροϋμνικοῦ.— *Τελειόφοιτος Ἀρσακείου* μετ' εἰκοσιπέντε φίλων της. *(Η, 535)*

Ἄνθος Αἰγύπτου, τί ζητεῖς; τί θέλεις; τί [γυρεύεις;
Συχνὰ πυκνὰ 'στὸ Κάϊρον νἀναιβοκατεβαίνῃς;

Αἰγύπτιος Βασιλόπαις *(Η, 536)*

Μετὰ τὰς ὑπερφιάλους τῆς «Ἑνωτικῆς Ἰσχύος»!!! διακηρύξεις, ἀναγκαζόμεθα νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἂν ἀπεσκελετώθη κόμμά τι, εἶνε αὐτὸ καὶ μόνον. Καθόσον ἀπεκηρύχθη ὑπὸ πάντων τῶν πέρυσι κραταιῶν συμμάχων του διὰ τὴν αὐτόχρημα δολίαν πρὸς αὐτοὺς διαγωγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ *Ὀνειροπόλου τῆς Δόξης*, μόνον ὅπως περισώσῃ ἑαυτὸν μεριμνήσαντος. Οὕτω ἀπελακτίσαμεν ἡμεῖς αὐτό, κατέχομεν δὲ πλήρεις ἀγανακτήσεως ἐπιστολὰς τοῦ *Κυανολεύκου Λαβάρου, Ἕνωσις ἢ Θάνατος, Ἀγγέλου Αὐγερινοῦ, Ἐθνομάρτυρος, Χειμωνιάτικου Ἥλιου, Τοίρου*, καὶ πολλῶν ἄλλων, ἁπάντων προσχωρησάντων τῇ «Αἰγυπτιακῇ Ἑνώσει». Καὶ ἐπειδὴ προεκλήθημεν δηλοῦμεν, ὅτι τὴν τοιαύτην τοῦ *Ὀνειροπόλου* συμπεριφορὰν δὲν θέλομεν ἀφίσῃ ἀτιμώρητον, καθότι μαυρίζοντες αὐτὸν παντὸς ἡμετέρου ἀντιπάλου λυσσωδέστερον, τῷ ὑπισχνούμεθα μηδὲ οἱ καλλίτεροι δῦται νὰ δυνηθῶσι ***νἀνασύρωσιν*** ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς Εὐφήμου Μνείας.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ
ΞΕΝΙΤΕΜΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω μετὰ λύπης μου, *Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης*, ἀποσκιρτῶ συνδυασμοῦ σας, ἀσπρίζουσα παγηγυρικώτατα τὴν ***«Αἰγυπτιακὴν Ἕνωσιν».***

ΑΙΓΥΠΤΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ *(Η, 538)*

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ, [πρώην ΡΙΓΟΛΕΤΤΟΣ,] ὑποψήφιος τοῦ κόμματος τῆς «***Ἑνωτικῆς Ἰσχύος***» διὰ τὸ ἐφετεινὸν Δημοψήφισμα. *(Η, 539)*

Περὶ μὲν τῆς ἀποχωρήσεως ὑμῶν, *Δούκισσα τῶν Σαλώνων*, «*οὐ φροντὶς Ἱππόκλείδῃ*». Ὀφείλω ὅμως νὰ διατυμπανίσω ὅτι αὐτὴ ἀποτελεῖ ὀφειλομένην μοι εὐγνωμοσύνην ***δι' ἐπανειλημμένα βραβεῖα ἅπερ ἐχορήγησα ὑμῖν, ἀδελφοῖς καὶ ἐξαδέλφοις σας***, ἵνα δεόντως ἐκτιμήσωσι συνάδελφοι εὐγένειαν ***ὑμετέρας συμπεριφορᾶς***. Καὶ ἵνα μὴ ἐναβρύνεσθε σεῖς καὶ οἱοσδήποτε ἄλλος ὁμοιός σας, αὐταπατώμενοι ὅτι δύνασθε ***καὶ*** ἀπειροσόν ***ἔστω*** νὰ βαρύνητε εἰς πλαστιγγα Δημοψηφίσματος, διακηρύττω ἀπεριφράστως, προκαλῶν εἰς στοίχημα ἀντιφρονοῦντας, ὅτι ἐφόσον ἡμεῖς διαγωνιζόμεθα πρωτείων Δημοψηφίσματος, ὀνειροπόλος ***εἶνε πλέον ἢ ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ νύχῃ καὶ ἂν θεοὶ καὶ δαίμονες ὑπερμαχήσωσιν αὐτοῦ***. Εἴπα.

ΛΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ (Ἀλεξάνδρεια) *(Η, 540)*

Ἀποσκιρτῶν τοῦ ἀπὸ τοῦδε καταδεδικασμένου εἰς μαύρην συμφορὰν Ὑπερπατριδικοῦ Κόμματος, τάσσομαι ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ τροπαιούχου Λατροϋμνικοῦ Κόμματος. —***Ἀμίλκας Βάρκας*** μετὰ δεκαπέντε φίλων του. *(Η, 541)*

Θερμῶς παρακαλοῦνται οἱ Λακεδαιμόνιοι συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως» νὰ ἀποστείλωσι τὰς διευθύνσεις των μετὰ τῶν ψευδωνύμων των πρὸς τὸν ***Φοῖβον Εὐρώταν*** προκειμένου νὰ ἱδρυθῇ «Σύνδεσμος Λακεδαιμονίων». ***Φοῖβος Εὐρώτας,*** Poste Restante, Ἀθῆναι. *(Η, 542)*

Κοῖτοι πρὸ πολλοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως», ἐν τοσούτῳ σήμερον μόλις λαμβάνομεν ψευδώνυμα, μόνον καὶ μόνον ὅπως ὑπερψηφίσωμεν τοῦ πατριωτικωτάτου καὶ πλήρους ὑψηλῶν ἰδεῶν, ψευδωνύμου

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

καὶ ὁλοκλήρου τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κόμματος τῆς ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ.—*Νηρηΐς τῆς Μινῴας*, *Ἐρῶτος τῆς Ναβάρας*. *(Η,543)*

Παίνω μὲ ἄνθη εὐτυχίας, *Αἰγυπτία Βασιλόπαι*, τὴν κοιτίδα τῆς ἀνεψιούλας σου.—*Ἀνθοστόλιστος.* *(Η,544)*

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρισχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος. .	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος *Ἐν Ἀθήναις, 13 Σεπτεμβρίου 1908* *Ἔτος 30ὸν.—Ἀριθ. 42*

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

Ἡ κυρία Δὲ Φροντενάκ, ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἵππου της, ἔρριψε περιφρονητικὸν βλέμμα πρὸς τὸ παιδίον.

—Ἄλλα πάλι! εἶπε καγχάζουσα· φαίνεται ὅτι ὁ μικρὸς μουσικὸς ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ρίψῃ τὰ τείχη ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ βιολίου του.

Ἀλλ' ὁ Λούλλης, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν σαρκασμόν, ἐξέθεσεν ἡσύχως τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχεν ἐμπνεύσῃ αἰφνιδίως ἡ θέα τῶν ψαράδων.

— Ἡ Ὑψηλότης σας, εἶπεν, ἂς εὐαρεστηθῇ νὰ κυττάξῃ ἐκείνην τὴν χαμηλὴν θύραν, τὴν μισοκρυμμένην ἀπὸ τὰ χόρτα, εἰς τὴν ἀντικρυνὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ.

— Τὴν εἶδα, ἀπήντησεν ἡ ἀμαζών. Ἔπειτα;

—Αὐτὴ ἡ θύρα, ἐξηκολούθησεν ὁ Λούλλης, βγάζει κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν πόλιν.

—Καὶ ποῦ τὸ ξέρεις;

— Εἶμαι βεβαιότατος, Ὑψηλοτάτη!

Ἡ Δεσποινὶς ἐστράφη πρὸς τὰς ἀκολούθους της.

—Πῶς σᾶς φαίνεται αὐτό, καλαί μου φίλαι; τὰς ἠρώτησε.

Ἡ κυρία Δὲ Πιέσκ ὕψωσε τοὺς ὤμους.

—Μοῦ φαίνεται, εἶπε, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν προσοχὴν εἰς τὰς φλυαρίας ἑνὸς παιδιοῦ ποῦ δὲν ξέρει κἀν τὸν τόπο, ἐνῷ τόσοι καὶ τόσοι ἐντόπιοι μᾶς ἐβεβαίωσαν πρὸ ὀλίγου ὅτι εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ εἰσχωρήσῃ κανεὶς εἰς τὴν πόλιν.

—Ἔπειτα, προσέθεσεν ἡ κυρία Δὲ Φροντενάκ, πῶς θὰ μπορέσωμε ν' ἀνοίξωμε αὐτὴ τὴ θύρα καὶ νὰ περάσωμε; Ποιὸς ξέρει σὲ τί ὑπόγειο, σὲ τί τρύπα κινδυνεύομεν νὰ πέσωμεν!

Ἡ Δεσποινὶς εὑρίσκετο εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν.

Πρόθυμος διὰ κάθε τρέλλαν, δὲν θὰ ἐδίσταζε καὶ τώρα νὰ δοκιμάσῃ τὸ μέσον ποῦ τῆς ἐπρότεινεν ὁ μικρός· ἀλλ' αἱ παρατηρήσεις καὶ ἡ περιφρονητικὴ στάσις τῶν φίλων της τὴν ἀπεγοήτευαν.

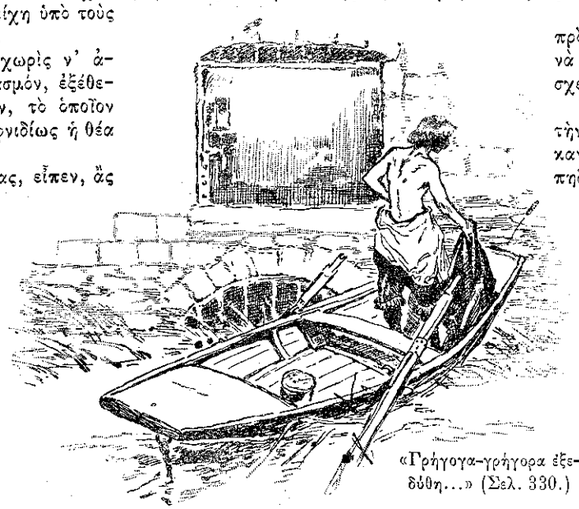

«Γρήγορα-γρήγορα ἐξεδύθη...» (Σελ. 330.)

Πρὸς τὸ παρὸν εἶνε ὁλωσδιόλου περιττά.

Ἡ πεποίθησις μὲ τὴν ὁποίαν ὡμιλοῦσεν ὁ Λούλλης, ἔπεισεν ἐπὶ τέλους τὰς κυρίας νὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Ἐσυλλογίσθησαν ὅτι θὰ ἦτο μεγάλη δόξα δι' αὐτάς, ἐὰν κατώρθωναν τῳόντι νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὴν κατάκλειστον πόλιν ὁλομόναχαι, χωρὶς ἀκολουθίαν, χωρὶς στρατιωτικὴν συνοδείαν, μόνον μὲ τὸν μικρὸν βιολιστήν.

Ἐπέζευσαν καὶ ἔδεσαν τὰ ἄλογά των εἰς ἕνα δένδρον.

— Καλὰ λοιπόν, πήγαινε! εἶπαν πρὸς τὸν Λούλλην· περιμένομεν ἐδῶ νὰ ἐκτελέσῃς τὴν ὡραίαν σου ὑπόσχεσιν.

Ὁ Λούλλης, καὶ πρὶν λάβῃ αὐτὴν τὴν ἄδειαν, ἔσπευσε νὰ λύσῃ μίαν βάρκαν, ἡ ὁποία εὑρέθη ἐκεῖ πλησίον, καὶ πηδήσας μέσα, ἤρχισε νὰ κωπηλατῇ ζωηρῶς πρὸς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Λείγηρ δὲν εἶνε πολὺ πλατὺς εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος καὶ ἐπὸς τούτου τὸ ρεῦμά του εἶνε ἀσθενές. Ὁ Λούλλης λοιπὸν ἠμπόρεσε νὰ φθάσῃ εὐκόλως εἰς τὴν μικρὰν χαμηλὴν θύραν, διὰ τῆς ὁποίας εἶχεν ἰδῇ νὰ ἐξαφανίζωνται οἱ ψαράδες.

Ἔδεσε τὴν βάρκαν καὶ ἐδοκίμασε νὰ σύρῃ τὸν μοχλόν· ἀλλ' ἡ θύρα δὲν ἤνοιγε.

— Διάβολε! ἐσυλλογίσθη· οἱ κατηραμένοι ἐκεῖνοι ψαράδες ἔκλεισαν λοιπὸν ἀπὸ μέσα;

Μεθ' ὅλας του τὰς προσπαθείας, ἡ θύρα ἀντεῖχε καὶ ὁ μικρὸς ἤκουεν ἤδη τοὺς σαρκαστικοὺς γέλωτας τῶν κυριῶν ἀπὸ τῆς ὄχθης.

Ἀλλ' ὁ μικρὸς Ἰταλὸς ἦτο ὑπερήφανος, δὲν ἤθελε νὰ τὸν περιπαίζουν, οἱ δὲ γέλωτες ἐκεῖνοι ἄλλο δὲν ἔκαμαν παρὰ νὰ τὸν παροτρύνουν...
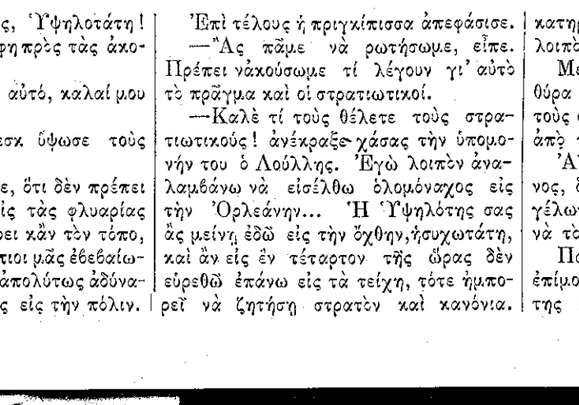
Παραιτηθεὶς τῆς ἰδέας ν' ἀνοίξῃ τὴν ἐπίμονον θύραν, παρετήρησεν ἀπὸ κάτω της μίαν θυρίδα κιγκλιδόφραχτον, ἐν